

[Udenrigsministeren.]

ét mener vi i hvert fald at kunne sige: selv om vi ikke generelt har mærket noget tilbageslag i vor landbrugseksport til fællesmarkedet, har vi på konkrete områder mærket tilbageslag, som er et forvarsel om, at vi må regne med at komme ud for voksende vanskeligheder for vor landbrugseksport til fællesmarkedet, og det er naturligvis ubehageligt både ud fra et almindeligt valutærisk synspunkt og specielt naturligvis ud fra landbrugets synspunkt.

Jeg vil gerne gøre den almindelige bemærkning omkring udviklingen inden for de seks' fællesmarked, at jeg tror ikke, nogen skal glæde sig over, at der er opstået vanskeligheder i de seks' videre udvikling. Lige så lidt som jeg tror, at det er i de seks' interesse, at EFTA-samarbejdet går i stå eller i stykker, lige så lidt tror jeg, det er i de syv landes interesse, at fællesmarkedssamarbejdet slås itu. Det vil blive tilbage-skridt i almindelighed for det europæiske samarbejde, og det vil meget let føre til, at forudsætningerne for at nå frem til virkeliggørelsen af det store fællesmarked i Europa vil blive meget væsentligt hæmmet.

Endelig vil jeg gerne gøre den bemærkning om et tredje område, der kan siges at vedrøre vor europæiske markedspolitik, nemlig Kennedyrunden, at også her tegner billedet sig usikkert. Vi har siden GATT-ministermødet oplevet, at der har været ført en lang række forhandlinger dels med henblik på at få fastlagt procedureregler for, hvorledes man materielt skulle behandle landbrugsordninger og landbrugspolitikken inden for GATT, dels med henblik på at få udarbejdet undtagelseslister for industrivarer, som skulle lægges frem til drøftelse, inden man kunne komme videre med den mere generelle drøftelse om, hvor stor den almindelige toldnedsættelse for industrivarer skulle være, og hvorledes det såkaldte disparitetsproblem, spørgsmålet om de forskellige højder af toldsatser i de forskellige lande, skulle behandles. En tid lang så der ud til at være håb om, at man imellem de særlig interesserede parter kunne komme til enighed i underhåndsforhandlinger om procedurereglerne for landbrugsvarerne. Desværre har det vist sig, at dette ikke til dato har været muligt. Og det standpunkt, som en tid lang var USAs, nemlig at man ikke

ville være parat til at kunne gå videre med hensyn til fremlæggelse af undtagelseslister og behandling af industrisektoren inden for NATO, før man havde fået fastlagt procedureregler for landbrugsvarerne, har USA nu fraveget, idet USA har meddelt, at man inden den fastlagte dato, den 16. november, vil meddele sine undtagelseslister, og jeg forstår, at også fællesmarkedet og andre lande, der deltager i forhandlingerne, vil fremlægge deres undtagelseslister inden den nævnte dato, samtidig med at man så vil fortsætte forhandlingerne med henblik på at få fastlagt procedureregler for landbrugets vedkommende. Det vil igen sige, at de egentlige materielle forhandlinger om landbrugspolitikken og om fremtidige landbrugsordninger ikke kan ventes at blive påbegyndt i det første par måneder.

Dette hænger utvivlsomt også sammen med udviklingen inden for de seks' landbrugspolitik. Det vil sikkert blive vanskeligt at få de seks til at deltage i reelle forhandlinger om landbrugspolitikken inden for GATT, før de har fået en afklaring af deres egen fundamentale landbrugspolitik, d. v. s. før de har fået en afklaring af, hvad der skal ske med kornpriserne inden for fællesmarkedet.

Vi står altså også her over for en situation, der indeholder en række usikkerhedsmomenter, og det kan siges at være så meget mere beklageligt med hensyn til Kennedyrunden, som man her arbejder under et vist tidspres. Det er således, at den bemyndigelseslovgivning, der er baggrunden for Kennedyrunden, den bemyndigelseslovgivning, den amerikanske præsident fik, kun har gyldighed til midten af 1966, og hvis man skal nå igennem hele toldbehandlingen i USA tidnok til at udnytte bemyndigelseslovgivningen, så må de internationale forhandlinger være færdige engang i løbet af første halvår 1965. Det haster altså med at få Kennedyrunden ført til ende.

Vi må fra dansk side efter min opfattelse stadig bidrage det, vi kan, til, at Kennedyrunden fører til et heldigt resultat, men jeg har ikke villet lægge skjul på de vanskeligheder, vi møder i Kennedyrunden, og jeg tror ikke, vi skal skrue vore forventninger til Kennedyrundens praktiske resultater alt for højt op. Men vi må naturligvis arbejde for at udnytte den mulighed, der er skabt